



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 948/2022
08.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Микица Срећковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Богдан Милошевић, адвокат из ..., ради стицања без основа и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 445/21 од 12.10.2021. године, у седници одржаној 08.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 445/21 од 12.10.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 445/21 од 12.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 707/19 од 05.02.2021. године, ставом првим изреке, тужени је обавезан да тужилји на име стицања без основа исплати 17.199,78 динара са законском затезном каматом од 31.08.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилја тражила да се тужени обавезе да јој на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених психичких болова за период лечења од 07.09.2017. године до 23.11.2018. године и до данас, услед неоснованог оптужења у предмету Основног суда у Зајечару К 69/17 од 31.05.2018. године, исплати 80.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.02.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Гж 445/21 од 12.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, укинута је одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу трећем изреке првостепене пресуде и предмет у овом делу враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади нематеријалне штете. По оцени Врховног суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20). Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, за уједначавањем судске праксе, нити је потребно ново тумачење права у погледу примене члана 200. Закона о облигационим односима (који се односи на право на правичну новчану накнаду за различите видове нематеријалне штете и начин одређивања те накнаде), већ се то питање решава зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације. У конкретном случају, Врховни суд је нашао да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним схватањем који је изражен кроз одлуке Врховног суда и Врховног касационог суда. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеност суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 12.08.2019. године. Вредност предмета спора је 97.199,78 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то ревизија тужиле није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић